

การพัฒนาเครื่องปลูกสับปะรดแบบพ่วงท้ายรถแทรคเตอร์ขนาดเล็ก

Development of Pineapple Transplanter Attached with Tractor

วุฒิพล จันทร์สารคู^{1/} ศักดิ์ชัย อายาวง^{1/} ชนิษฐ์ หัวนันทนรงค์^{2/}

ชนกฤต โยชาทูล^{1/} ประยูร จันทองอ่อน^{1/}

Wuttiphol Chansrakoo^{1/} Sakchai Arsawang^{1/} Khanit Wannaronk^{2/}

Tanakit Yothatoon^{1/} Prayoon Chantong-on^{1/}

ABSTRACT

The objective of this study was to research and development pineapple transplanter attached with a four-wheel tractor (39-50 hp) for small scale farmers in north-east region of Thailand. The pineapple transplanter was design and fabricate for transplanting the pineapple suckers with double row planting distance of 50 cm and the targeted planting distance of 45-50 cm. The pineapple suckers were cut to uniform 30-50 cm length and the average weight of each sucker was 300-500 g. There are two containers which each container was carried 200 pineapple suckers. The 4 inch diameter PVC feeders were driven by fifth wheel and gear transmission. A pineapple sucker was dropped after the soil opened by furrow opener and it was buried by buried component. Two men operation were required for feeding the pineapple suckers into the PVC feeders. Testing results indicated that the field capacity were 0.63 rai/h at travelling speed of 0.28 m/s and fuel consumption was 2.10 liter/rai Planting efficiency was about 96.05% with sucker inclined 72.02 degree from the ground and average depth of planting was 16.20 cm. Planting distance of 34.80 cm double row spacing with distance between row was 105 cm. The economic analysis indicated that the break-even area of the pineapple transplanter that caused the operating cost of the pineapple transplanter to be equal to that of manual planting will be 58.47 rai/year for assumed service life of 7 years. In case of the farmers having annual land utilization 150 rai, the operating cost will be 730.83 Baht/rai. It was cheaper 149.17 Baht/rai.

Key words : Pineapple Transplanter, Pineapple Planting, Tractor

รหัสโครงการวิจัย 01-50-55-01-02-01-55

^{1/} ศูนย์วิจัยเกษตรกรรมขอนแก่น สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร 320 หมู่ที่ 12 ต.มะลิวัลย์ ต.บ้านทุ่ม อ.เมือง จ.ขอนแก่น

^{2/} กลุ่มวิจัยวิศวกรรมผลิตพืช สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร 50 ถ.พหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิจัยและพัฒนาเครื่องปลูกสับประดับพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ ในระดับเกษตรกร ได้ออกแบบและสร้างต้นแบบเครื่องปลูกสับประดับพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ขนาดกลาง (39-50 แรงม้า) ใช้หันอสับประดับที่ตัดขอดแล้วปลูกแคล้วห่างกัน 50 เซนติเมตร ระยะระหว่างต้น 35-45 เซนติเมตร โดยใช้หันอสับประดับที่ตัดแต่งยอดให้สม่ำเสมอ มีความยาว 30-50 เซนติเมตร และคัดขนาดหน่อที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกันในช่วง 300-500 กรัม กระบวนการรบสูญเสียต่ำ ลดเวลาทำงาน 200 หน่อ อุปกรณ์ป้อนลำเลียงทำจากท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว โดยใช้ล้อขับเคลื่อนส่งกำลังผ่านชุดเพื่อขับอุปกรณ์ป้อนลำเลียงหน่อ ตัวเปิดร่องปลูกเป็นแบบขาไถ ป้อนส่งหน่อสับประดับผ่านท่อปล่อยหลังตัวเปิดร่อง และกลับดินโคนหน่อโดยใบปาดกลับดินใช้คนป้อนหน่อจำนวน 2 คน ผลการทดลองพบว่า เครื่องปลูกต้นแบบมีความสามารถในการทำงาน 0.63 ไร่ต่อชั่วโมง ที่ความเร็วในการเคลื่อนที่ 0.28 เมตรต่อวินาที อัตราการสื้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง 2.15 ลิตรต่อไร่ ประสิทธิภาพการปลูก 96.05% หน่อ มีความเอียงราوا 72.02 องศาจากแนวระนาบ ความลึกการปลูกเฉลี่ย 16.20 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้นเฉลี่ย 34.80 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างแคล้วเฉลี่ย 105 เซนติเมตร เกษตรกรที่จะซื้อเครื่องปลูกสับประดามใช้งานควรมีพื้นที่การใช้งานหรือรับจ้างไม่ต่ำกว่า 58.47 ไร่ต่อปี และใช้งานเป็นระยะเวลา 7 ปี จึงจะคุ้มมากกว่าการจ้างแรงงานปลูก ในกรณีที่เกษตรกรมีพื้นที่การใช้งาน 150 ไร่ต่อปี ถ้าเกษตรกรเลือกใช้เครื่องปลูกสับประดับ จะมีต้นทุนในการทำงาน 730.83 บาทต่อไร่ ซึ่งถูกกว่าการจ้างแรงงานปลูก 149.17 บาทต่อไร่ เมื่อใช้เครื่องปลูกสับประดับแทนการจ้างแรงงานคนปลูก

คำหลัก : เครื่องปลูกสับประดับ การปลูกสับประดับ รถแทรกเตอร์

คำนำ

สับปะรดนับเป็นพืชที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีพืชน้ำที่ผลิตสับปะรด 606,177 ไร่ คิดเป็นผลผลิตประมาณ 2.185 ล้านตันต่อปี ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่ผลิตสับปะรดมากเป็นอันดับต้นของโลก หรือราว 12% ของผลผลิตทั่วโลก (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555) ประเทศไทยส่งออกสับปะรดสด และสับปะรดแปรรูปต่างๆ รวมประมาณ 0.85 ล้านตัน ซึ่งคิดเป็นมูลค่าราว 21,279 ล้านบาท (กรมศุลกากร, 2554) จากปริมาณความต้องการสับปะรดของโลกที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบให้เกิดการขาดแคลนวัตถุคิบในประเทศไทยเป็นประจำ และจากที่ภาคเอกชนหรือโรงงานได้แนะนำให้เกยต์ตระหันมาปลูกสับปะรดใหม่ทุกครั้งเมื่อมีการเก็บเกี่ยวผลผลิต เพราะจะทำให้ผลผลิต ของสับปะรดที่ได้มีขนาดสม่ำเสมอ ขายได้ราคากโดยการปลูกสับปะรดในประเทศไทย หรือในประเทศไทยเพื่อนบ้านส่วนใหญ่จะเป็นการใช้แรงงานจากคนดำเนินงานทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการยกร่อง การเตรียมดิน การใส่ปุ๋ย การขนย้ายหน่อสับปะรด การปลูก เป็นต้น ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินงาน และสืบเปลี่ยนแรงงานค่อนข้างมาก เป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย เกยต์ตระหันจะเกิดอาการเจ็บป่วยได้ง่ายจากการที่ต้องทำงานในลักษณะดังกล่าวเป็นเวลานาน การปลูกสับปะรดในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้แรงงานในการดำเนินงานเกือบทั้งหมด ยกเว้นขั้นตอนการเตรียมดินซึ่งใช้รถแทรกเตอร์ติดพลาจาน ส่วนการใส่ปุ๋ย การขนย้ายหน่อสับปะรด การปลูก การเก็บเกี่ยว ล้วนแต่ใช้แรงงานในการดำเนินงานซึ่งเสียเวลาและสืบเปลี่ยนแรงงานค่อนข้างมาก ปัจจุบันแรงงานในการการเกยต์ตระหันมีจำนวนลดลง และค่าแรงมีแนวโน้มเพิ่มสูงมากขึ้น ค่าแรงงานต่างๆ ในขั้นตอนการผลิตสับปะรดคิดเป็น 37% ของต้นทุนค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการผลิตสับปะรด โดยคิดเป็นต้นทุนค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวสับปะรดถึง 65% ของต้นทุนค่าแรงงานทั้งหมด ต้นทุนค่าแรงงานปลูก 9% และต้นทุนค่าแรงงานในการเตรียมดิน 8% (ศันสนีย์, 2554)

ในประเทศไทยสามารถปลูกสับปะรดได้เกือบตลอดปี ยกเว้นช่วงฝนตกหนักติดต่อหลายวัน เพราะจะเกิดโรคเน่า ควรเตรียมดินให้เสร็จในเดือนธันวาคม และปลูกในเดือนมกราคม-เมษายน ซึ่งมีแสงแดดจ้าและไม่มีฝนชุก แต่ดินยังมีความชุ่มชื้นเพียงพอแก่การเจริญเติบโตในระยะแรกอยู่ การปลูกสับปะรดควรคัดขนาดหน่อหรือจูกก่อนเพื่อให้การเติบโตของต้นสม่ำเสมอ กันทั้งแปลง ใส่ปุ๋ยแต่ละต้น ได้พร้อมกันและใส่ปริมาณต่อต้นเท่าๆ กัน บังคับผล ได้พร้อมกันทั้งแปลง จ่ายต่อการบำรุงรักษา สับปะรดจะแก่พร้อมกันง่ายต่อการประเมินผลผลิตและเก็บเกี่ยว การปลูกในฤดูฝนควรฝังหน่อให้เชิง 45 องศา เพื่อป้องกันน้ำทั่วไปในยอด ถ้าปลูกในฤดูแล้งฝังหน่อให้ตั้งตรง หากมีเครื่องมือช่วยปลูกซึ่งเป็นเหล็กล้ายมีคป้ายแหลมช่วยเปิดหลุมจะทำให้สะดวกและรวดเร็วกว่าใช้ขอน เนลี่ยแล้วผู้ปลูก 1 คน สามารถปลูกได้วันละ 5,000-7,000 หน่อ การปลูกส่วนใหญ่มักปลูกเป็นคลุ่ม ฝังหน่อให้ลึก 15-20 เซนติเมตร ใช้ระยะปลูกแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2553) ในแปลงเพาะปลูกขนาดใหญ่ของผู้ประกอบการแปรรูปสับปะรดกระปือ มีการนำเข้าเครื่องปักรากขนาดใหญ่ติดรถแทรกเตอร์มาใช้งานซึ่งมีราคาสูงและมีกลไกซับซ้อน มีการหยุดเครื่องขณะทำงาน

บ่อขี้รัง เนื่องจากจำเป็นต้องมีการ โหลดหน่อสับประดิษฐ์เครื่องปั๊กกรณีทำการเพาะปลูกสับประดิษฐ์ในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ (Seree, 1998) เกษตรกรส่วนใหญ่จึงยังคงใช้แรงงานในการปั๊ก โดยมีรอบรุ่งอรุณหน่อมาโดยไปตามแมวปั๊ก และผู้ปั๊กจะเดินปั๊กตามแท่ง โดยใช้เสียงเล็กๆ บุกดิน ฝังและกลบหน่อ เนื่องจากผู้ปั๊ก 1 คน สามารถปั๊กได้วันละ 5,000-7,000 หน่อ แต่ถ้าปั๊กเป็นจำนวนพื้นที่มากขึ้น ซึ่งต้องใช้แรงงานจำนวนมากอาจทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานขึ้นได้

ปัจจุบันแรงงานในภาคการเกษตรมีจำนวนลดลงและค่าแรงก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร การประหยัดเวลาในการเพาะปลูก และการประหยัดค่าใช้จ่ายในระยะยาว คณะผู้วิจัยเห็นว่า การออกแบบและพัฒนาเครื่องปั๊กสับประดิษฐ์แบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์สำหรับใช้ในระดับเกษตรกร โดยใช้หน่อสับประดิษฐ์ที่ผ่านการคัดขนาดแล้ว และเครื่องปั๊กแบบที่ใช้หน่อปั๊กโดยใช้แรงงานเพียง 2-3 คน ก็จะสามารถช่วยให้เกษตรกรทำงานได้เร็วขึ้น สามารถลดปัญหาระยะงานได้อีกด้วย

อุปกรณ์และวิธีการ

เครื่องปั๊กสับประดิษฐ์ประกอบไปด้วยต้นกำลังขับเคลื่อนด้วยรถแทรกเตอร์ ส่วนที่ป้อนลำเลียงหน่อ และเปิดร่องปั๊กหน่อสับประดิษฐ์ ต้นแบบเครื่องปั๊กควบคุมการทำงานได้อย่างง่าย มีกลไกในการทำงานที่ไม่ซับซ้อน การพัฒนาเครื่องต้นแบบจะดำเนินงานอยู่ภายใต้ห้องปฏิบัติการและแปลงทดสอบของศูนย์วิจัยฯ แล้วนำไปทำการทดสอบการใช้งานในไร่สับประดิษฐ์ของเกษตรกร เพื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบนำไปปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

อุปกรณ์

รถแทรกเตอร์ขนาด 39 – 50 แรงม้า หน่อสับประดิษฐ์ชั้นน้ำหนัก นาฬิกาจับเวลา เทปวัดระยะ ตลอดเมตร และเครื่องมือช่างต่างๆ

วิธีการดำเนินงาน

1. ศึกษารูปแบบ วิธีการปั๊กสับประดิษฐ์ของเกษตรกร และปัญหา ข้อจำกัดของการใช้เครื่องปั๊กสับประดิษฐ์ที่เคยมีทั้งในและต่างประเทศ เพื่อหาแนวทางในการออกแบบเครื่องปั๊กสับประดิษฐ์แบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์
2. ทดสอบกลไกการปั๊กสับประดิษฐ์แบบใช้หน่อปั๊ก และทดสอบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเครื่องปั๊กสับประดิษฐ์ โดยทดสอบในห้องปฏิบัติการของศูนย์วิจัยเกษตรและวิศวกรรมขอนแก่น
3. ออกแบบและสร้างต้นแบบเครื่องปั๊กสับประดิษฐ์แบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ หลักการปั๊กโดยใช้หน่อที่ตัดยอดแล้ว ปั๊กครั้งละ 2 แท่ง กัน 50 เซนติเมตร ใช้คนป้อนหน่อจำนวน 2 คน ต้นกำลังจากการแทรกเตอร์ ขนาด 39-50 แรงม้า
4. ทดสอบเบื้องต้นในสภาพแปลงปั๊ก และปรับปรุงแก้ไขเครื่องต้นแบบให้เหมาะสม โดยดำเนินการในพื้นที่ศูนย์วิจัยพืชของกรมวิชาการเกษตร

5. ทดสอบเก็บข้อมูล และประเมินผลการทำงานจริงในสถาน ประสิทธิภาพการทำงานเชิงพื้นที่ ได้แก่ ความเร็วในการเคลื่อนที่ เวลาการทำงาน ระยะระหว่างต้น-แคา ความอึดของหน่อสับประดิษฐ์ ปลูก เปอร์เซ็นต์การปักหน่อ ความลึกของการปลูก ชนิดของดิน และอัตราการสืบเปลือยนนำมันเข้าเพลิง เป็นต้น

6. วิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ เปรียบเทียบกับการปลูกโดยใช้แรงงานคน

7. สรุปผลการวิจัย ด้านสมรรถนะการทำงาน และข้อจำกัดในการทำงานของเครื่องต้นแบบ ตลอดจนความเหมาะสมของการใช้งาน และการยอมรับของเกษตรกรผู้ปลูกสับประดิษฐ์

ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลการศึกษารูปแบบ วิธีการปลูกสับประดิษฐ์ และการใช้ปั๊มหัวข้อจำกัดของการใช้เครื่องปลูกสับประดิษฐ์ พบว่า การปลูกสับประดิษฐ์ เตรียมดินปลูก โดยการไถครั้ง ไถแปร 1 ครั้ง ลึกประมาณ 25-30 เซนติเมตร ปรับหน้าดินให้สม่ำเสมอไม่ให้มีแต่งน้ำขัง ถ้าดินค่อนข้างเหนียวควรยกร่องปลูกเพื่อให้ระบายน้ำได้สะดวกเมื่อมีฝนตกชุด วิธีปลูกนิยมทำกัน 2 แบบ คือ

1. การปลูกแบบแคลเดียว ใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 30-50 เซนติเมตร ระหว่างแถว 75-100 เซนติเมตร พื้นที่ 1 ไร่จะปลูกได้ประมาณ 6,000-10,000 ต้น การปลูกแบบนี้เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับปลูกเพื่อจำหน่ายผลสด เพราะได้ผลใหญ่ ราคาดี ให้หน่อมากและไว้หน่อให้ออกผลสืบแทนต้นแม่ได้หลายรุ่น แต่มีข้อเสียคือให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำเมื่อเทียบกับวิธีที่ 2

2. การปลูกแบบแคลคู่ ใช้ระยะปลูกระหว่างต้นประมาณ 25-30 เซนติเมตร ระหว่างแถวประมาณ 50 เซนติเมตร ลักษณะพื้นปลาระยะระหว่างแคลของคู่ 70-100 เซนติเมตร ใน 1 ไร่ จะปลูกได้ประมาณ 6,500-8,000 ต้น บางแห่งอาจจะถึง 10,000 ต้น ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของโรงงานว่าต้องการผลขนาดใด การปลูกแบบนี้เป็นวิธีเหมาะสมสำหรับปลูกเพื่อจำหน่ายให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม เพราะให้ผลที่มีขนาดเล็กตามความต้องการของโรงงาน และให้ผลผลิตต่อไร่สูง เสียค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาในการกำจัดวัชพืชน้อยกว่าการปลูกแบบแคลเดียว การทรงตัวของลำต้นดี เพราะต้นสับประดิษฐ์จะเจริญเติบโตเบียดเสียดพุ่งกันไว้ไม่ให้ล้ม

สำหรับเครื่องปลูกสับประดิษฐ์อัตโนมัติคิดพ่วงรถแทรกเตอร์ (Seree, 1998) ความสามารถการทำงาน 0.6 ไร่/ชั่วโมง ประสิทธิภาพการทำงาน 35.9% ประสิทธิภาพการทำงานต่ำ เนื่องจากต้องเติมหน่อลงในระบบอุปกรณ์ใหม่เมื่อหน่อหมด เปอร์เซ็นต์ต้นที่ปลูกตั้งได้เท่ากับ 89.7% ปั๊มหัวและข้อจำกัดมีกลไกซับช้อน มีการหยุดเครื่องขณะทำงานบ่อย เนื่องจากจำเป็นต้องมีการโหลดหน่อสับประดิษฐ์ และต้องใช้ต้นกำลังในการลากจูงด้วยรถแทรกเตอร์ขนาดใหญ่ (Figure 1)

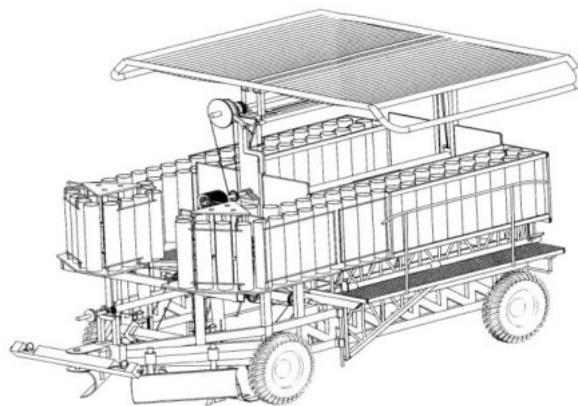

Figure 1 Pineapple Transplanter (Seree, 1998)

ผลการออกแบบและสร้างต้นแบบเครื่องปลูกสับปะรดแบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์

ดำเนินการออกแบบโครงสร้างของเครื่องปลูกสำหรับสับปะรดเป็นแบบพ่วงสามจุดท้ายรถแทรกเตอร์ มีกระบวนการสำหรับใส่หน่อสับปะรดอยู่ด้านข้างคนป้อน เพื่อให้สามารถหันหน่อใส่ท่อลำเลียงได้สะดวก เครื่องสามารถปลูกได้ครั้งละ 2 ต่อ ห่างกัน 50 เซนติเมตร สามารถปรับระยะห่างระหว่างต้นได้ โดยส่วนล้อกำหนดระยะ (Ground wheel) และเพื่องโโซ่เป็นตัวครอบเพื่อให้ได้ระยะที่ต้องการ มีส่วนประกอบการป้อนลำเลียงโดยท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว หมุนขับชุดป้อนเพื่อกำหนดรยะห่างต้นประมาณ 30-40 เซนติเมตร ตัวเปิดร่องปลูกเป็นแบบขาไก ป้อนส่งหน่อสับปะรดผ่านท่อพีวีซีหลังตัวเปิดร่อง กลบดินและหน่อโดยพาลงาน ใช้คนป้อนหน่อจำนวน 2 คน ออกแบบใช้ล้อขับเคลื่อนที่ทำจากเหล็กพร้อมชุดเพื่องโโซ่ ส่วนการกลบหน่อสับปะรด ใช้ใบพาลงานกลบดินขนาด 10 นิ้ว จำนวน 2 แผ่น สำหรับการกลบดินที่หน่อสับปะรดในแต่ละต่อ กระบวนการสำหรับบรรจุหน่อสับปะรดได้ครั้งละไม่ต่ำกว่า 400 หน่อ ต้องมีการเติมหน่อในระหว่างแคลบขณะทำการปลูกถ้าพื้นที่ปลูกเป็นแปลงขนาดใหญ่ โดยเครื่องต้นแบบมีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้

- อุปกรณ์ป้อนลำเลียงหน่อสับปะรด (Figure 2) เป็นแบบลูกไม้จำนวน 2 ลูก ทำจากท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว ความสูงท่อพีวีซี 60 เซนติเมตร ในแต่ละลูกไม้มีท่อพีวีซีจำนวน 9 อัน

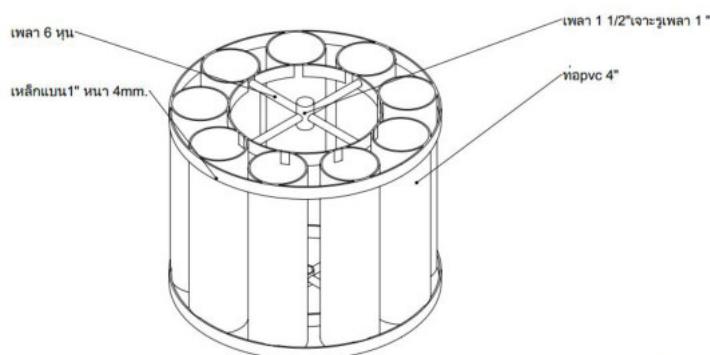

Figure 2 Feeder pineapples suckers

- ระบบถ่ายทอดกำลังหมุนขับชุดป้อนหน่อสับประด (Figure 3) โดยล้อขับกำหนดระยะส่างผ่านชุดเพื่องคงจอก และเพื่องโซ่ ขนาดล้อขับเด็นผ่าศูนย์กลาง 60 เซนติเมตร เพื่อกำหนดรยะระหว่างต้นประมาณ 30-40 เซนติเมตร

- ตัวเปิดร่องปลูกแบบขาไก ป้อนส่างหน่อสับประดผ่านท่อพีวีซีหลังตัวเปิดร่อง และอุปกรณ์กลบดินโคนหน่อ ใช้แบบพาลajan 10 นิ้ว (Figure 4)

- กระบวนการบรรจุหน่อสับประดจำนวน 2 กระบวนการด้านซ้าย-ขวา สำหรับบรรจุหน่อได้ครั้งละไม่ต่ำ 200 หน่อ (Figure 5)

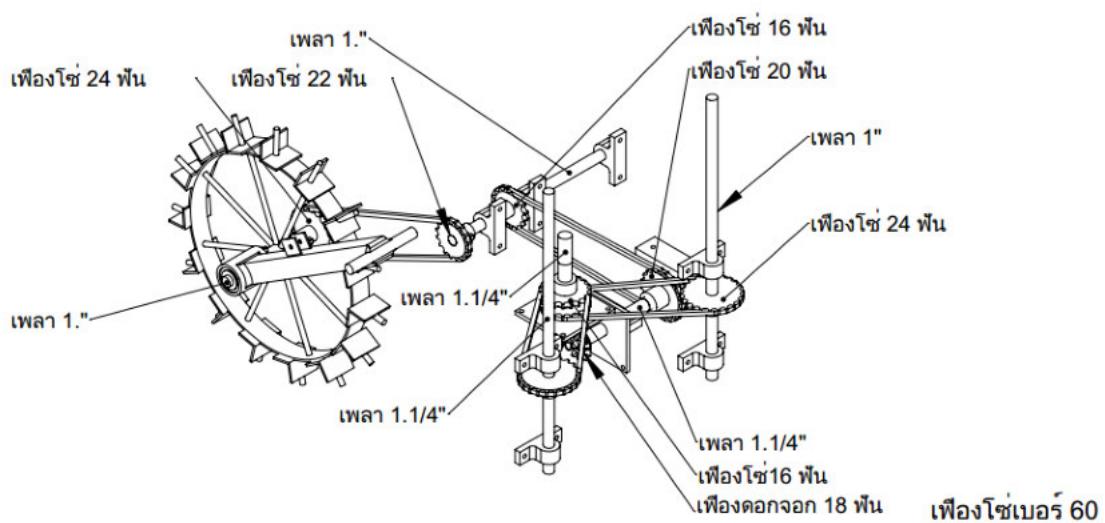

Figure 3 Power transmission system feeder pineapples suckers

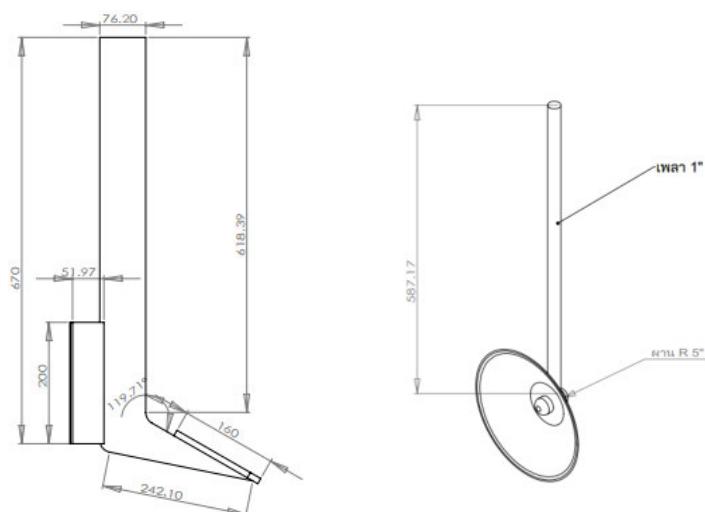

Figure 4 Plowed legs opened grooves and Plows the soil base of dish suckers

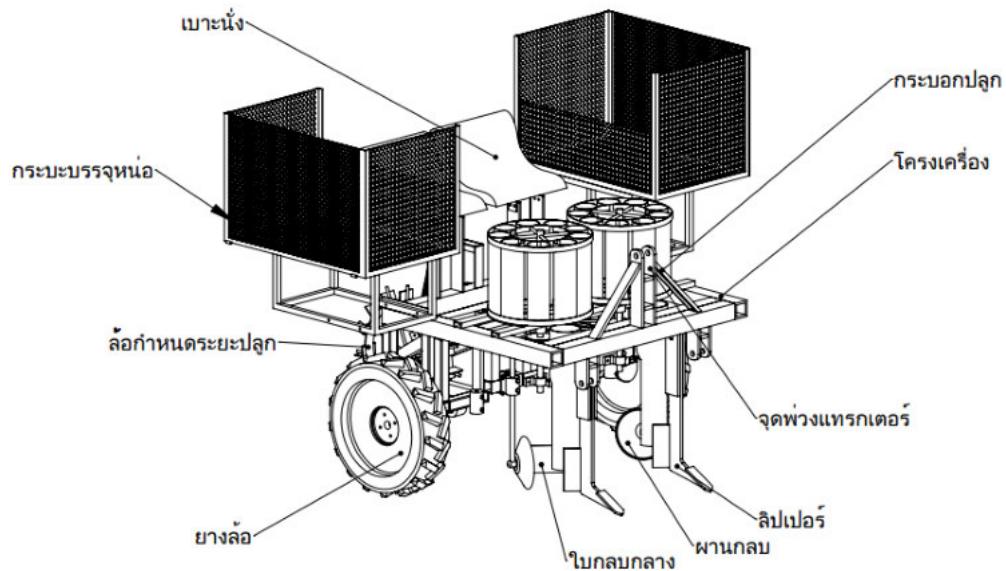

Figure 5 Machine components pineapple transplanter attached with tractor

ผลการทดสอบและประเมินผลการทำงานจริงในสนาม

1. การทดสอบในแปลงปลูกของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย

ดำเนินการทดสอบด้านแบบเครื่องปลูกสับปะรด ในแปลงที่มีการปลูกสับปะรดอยู่เดิม พื้นที่ของ ศวพ.หนองคาย (Figure 6) โดยใช้หน่อปลูกจากแปลงข้างเคียง พร้อมทั้งตัดแต่งยอดหน่อให้มีความยาวไม่เกิน 50 เซนติเมตร พร้อมทั้งคัดแยกขนาดหน่อนโดยการชั้นน้ำหนัก คัดเออเนพะหน่อที่มีขนาดน้ำหนักในช่วง 300-500 กรัม บรรจุหน่อข้างละประมาณ 200 หน่อ ใช้รถแทรกเตอร์ยี่ห้อ Kubota ขนาด 45 แรงม้า เกียร์ Low 1 ที่ความเร็วรอบ 1,000 รอบต่อนาที จับเวลาความเร็วในการเคลื่อนที่ เวลาทำงานต่อพื้นที่ วัดระยะระหว่างต้น และถ้า วัดความเอียงของหน่อนสับปะรดหลังปลูก เปอร์เซ็นต์การปักหน่อ ความลึกของการปลูก และ ชนิดของคิน

Figure 6 Pineapple transplanter attached with tractor 45 Hp

Testing performance at Nong Khai

ผลการทดสอบ ในสภาพดินเหนียวปนทราย เป็นแปลงที่เคยปลูกสับปะรดมาแล้วมีเศษในสับปะรดตกค้างในแปลงบ้างเล็กน้อย จากการทดสอบ เพื่อปรับปรุงกลไกการทำงานต่างๆ ของเครื่องต้นแบบและ หาสมรรถนะด้านต่างๆ พนว่า เครื่องมีความสามารถในการทำงาน 0.41 ไร่ต่อชั่วโมง ที่ความเร็วขับเคลื่อน 0.14 เมตรต่อวินาที ประสิทธิภาพการปลูก 80.29% หน่วยมีความอึยง 59.01 องศาจากแนวระนาบ ความลึกการปลูก 14.92 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้นเฉลี่ย 45.80 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างแถวเฉลี่ย 105 เซนติเมตร (ประมาณ 4,500 ต้น/ไร่) อัตราการถูกหล่นเฉลี่ย 2.08 ลิตรต่อไร่ มีปัญหาของการกลบดินที่โคนหน่อไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ในกรณีที่หน่อไม่มีปักลงลึกตามต้องการ เนื่องจากสภาพของดิน และการเตรียมดินที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร หากหน่อนมีขนาดความยาวกว่า 50 เซนติเมตร และที่โคนหน่อโค้งงอมมากไป จะทำให้ติดขัดในระบบการป้อนหน่อ

2. ผลการทดสอบในแปลงปลูกสับปะรดของเกษตรกร จ.ขอนแก่น

ดำเนินการทดสอบต้นแบบเครื่องปลูกสับปะรดโดยใช้หน่อปลูกจากแปลงเกษตรกร อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย และทดสอบสมรรถนะการทำงานในจังหวัดขอนแก่น (Figure 7) ตัดแต่งยอดหน่อให้มีความยาวประมาณ 40-45 เซนติเมตร และคัดแยกขนาดหน่อโดยการซั่งน้ำหนัก ในช่วง 300-500 กรัม ทำการเตรียมดินก่อนปลูกจำนวน 2 ครั้ง ด้วยไถจานพาลา 3 ไถจานพาลา 7 และขอบหมุนตีดิน ใช้รถแทรกเตอร์ยี่ห้อ Yunmar ขนาด 39 แรงม้า เกียร์ Low 1 ที่ความเร็วรอบ 1,000 รอบต่อนาที จับเวลา ความเร็วในการเคลื่อนที่ เวลาทำงานต่อพื้นที่ อัตราการถูกหล่นเฉลี่ย 2.08 ลิตรต่อไร่ วัดระยะระหว่างต้น และถ้า วัดความอึยงของหน่อสับปะรดหลังปลูก เปอร์เซ็นต์การปักหน่อ ความลึกของการปลูก และชนิดของดิน

Figure 7 Pineapple transplanter attached with tractor 39 Hp

Testing performance at Khon Kaen

ผลการทดสอบในสภาพดินทราย หลังจากการปรับปรุงกลไกการทำงานต่างๆ ของเครื่องต้นแบบ และหาสมรรถนะด้านต่างๆ พนว่า เครื่องมีความสามารถในการทำงาน 0.52 ไร่ต่อชั่วโมง

ที่ความเร็วขับเคลื่อน 0.17 เมตรต่อวินาที ประสิทธิภาพการปลูก 95.50% หน่วยความอึด 69.10 องศา จากแนวระนาบ ความลึกการปลูก 15.50 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้นเฉลี่ย 45.26 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างแคลเคลื่ย 101 เซนติเมตร (ประมาณ 4,700 ต้น/ไร่) อัตราการสื้นเปลี่ยนน้ำมันเชื้อเพลิง 2.10 ลิตรต่อไร่

3. ผลการทดสอบภาคสนามในแปลงปลูกสับปะรดของเกษตรกร จ.เพชรบุรี

ดำเนินการทดสอบด้วยแบบเครื่องปลูกสับปะรดโดยใช้หน่อปลูกจากศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี (Figure 8) คัดแยกขนาดหน่อที่มีขนาดน้ำหนักในช่วง 300-500 กรัม ตัดแต่งยอดหน่อให้มีความยาวประมาณ 40-45 เซนติเมตร เตรียมดินก่อนปลูกจำนวน 2 ครั้ง ด้วยไถขานพาด 3 และไถขานพาด 7 บรรจุหน่อสับปะรดข้างละประมาณ 200 หน่อ ใช้รถแทรกเตอร์ยี่ห้อ New Holland ขนาด 50 แรงม้า เกียร์ Low 1 ที่ความเร็วรอบ 1,000 รอบต่อนาที จับเวลาความเร็วในการเคลื่อนที่ เวลาทำงานต่อพื้นที่ อัตราการสื้นเปลี่ยนน้ำมันเชื้อเพลิง วัสดุระยะห่างระหว่างต้นและระยะห่างแคล วัดความอึดของหน่อสับปะรดหลังปลูก เปอร์เซ็นต์การปักหน่อ ความลึกของการปลูก และชนิดของดิน

Figure 8 Pineapple transplanter attached with tractor 50 Hp

Testing performance at Phetchaburi

ผลการทดสอบในสภาพดินทราย หลังจากการปรับปรุงกลไกการทำงานต่างๆ ของเครื่องดั้นแบบ และทำสมรรถนะด้านต่างๆ พบว่า เครื่องมีความสามารถในการทำงาน 0.63 ไร่ต่อชั่วโมง ที่ความเร็วขับเคลื่อน 0.28 เมตรต่อวินาที ประสิทธิภาพการปลูก 96.05% หน่วยความอึด 72.02 องศา จากแนวระนาบ ความลึกการปลูก 16.20 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้นเฉลี่ย 34.08 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างแคลเฉลี่ย 105 เซนติเมตร (ประมาณ 6,300 ต้น/ไร่) อัตราการสื้นเปลี่ยนน้ำมันเชื้อเพลิง 2.15 ลิตรต่อไร่

คำนวณหาจุดคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์ โดยเปรียบเทียบการปลูกสับปะรดโดยใช้เครื่องปลูกสับปะรดติดพ่วงรถแทรกเตอร์ และการใช้แรงงานคนปลูกสับปะรด โดยคิดค่าจ้างรถแทรกเตอร์ขนาด

50 แรงม้า เท่ากับ 1,000 บาท/วัน ค่าจ้างคนขับรถแทรกรถเตอร์ 500 บาท/วัน ค่าจ้างคนป้อนและคนเติมน้ำอ 3 คน รวม 900 บาท/วัน (1 วัน ทำงาน 8 ชั่วโมง) เครื่องปลูกสับประดรา 90,000 บาท อายุการใช้งาน 7 ปี จากการคำนวณสามารถเขียนกราฟแสดงความความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการใช้งานเครื่องปลูกสับประดราติดพ่วงรถแทรกรถเตอร์ และการปลูกสับประดราโดยแรงงานคนได้ดังกราฟ

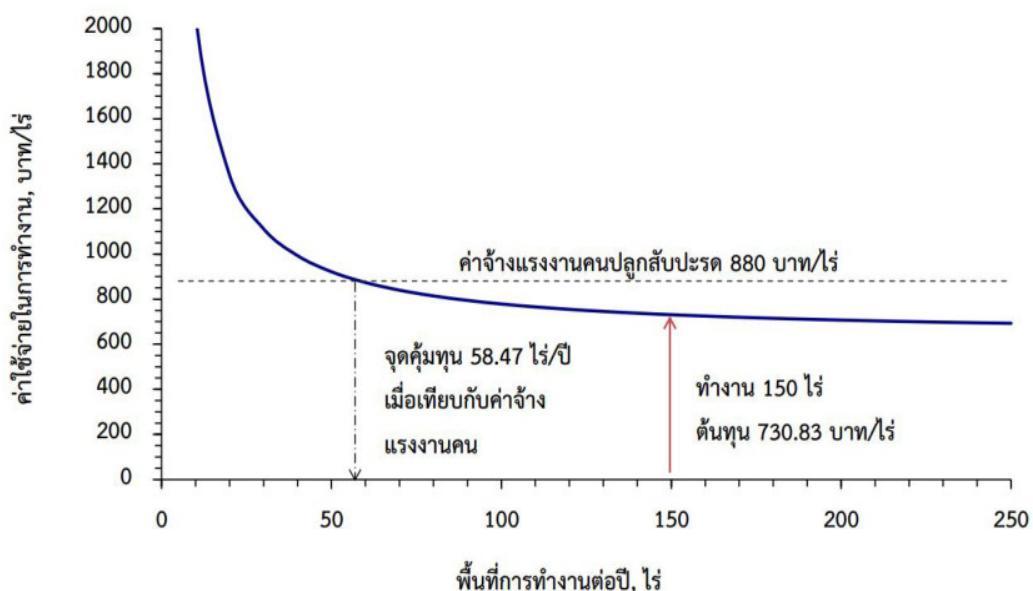

Figure 9 Economic analysis to determine the breakeven point of the pineapples planting

จากการ พบร่วมกับต้นทุนในการใช้งานของเครื่องปลูกสับประด จะลดลงเมื่อพื้นที่การใช้งานมากขึ้น โดยเกยตระสามารถพิจารณาได้ว่าควรจะซื้อเครื่องปลูกสับประดมาใช้งานหรือไม่ โดยพิจารณาจากต้นทุนในการใช้งานเครื่องปลูกสับประดติดรถแทรกรถเตอร์ ซึ่งควรจะต่ำกว่าราคาค่าจ้างค่าจ้างแรงงานปลูกสับประดในปัจจุบัน โดยค่าจ้างในการปลูกสับประดด้วยแรงงานคนเท่ากับ 880 บาท/ไร่

เกยตระที่จะซื้อเครื่องปลูกสับประดมาใช้งานควรมีพื้นที่การใช้งานหรือรับจำ้งไม่ต่ำกว่า 58.47 ไร่/ปี เป็นเวลา 7 ปี จึงจะคุ้มมากกว่าการจ้างแรงงานปลูก ในกรณีที่เกยตระมีพื้นที่การใช้งาน 150 ไร่/ปี ถ้าเกยตระเลือกใช้เครื่องปลูกสับประด จะมีต้นทุนในการทำงาน 730.83 บาท/ไร่ ซึ่งถูกกว่าการจ้างแรงงานปลูก 149.17 บาท/ไร่ เมื่อใช้เครื่องปลูกสับประดแทนการจ้างแรงงานคนปลูก

สรุปผลการทดลอง

จากการวิจัยและพัฒนาเครื่องปลูกสับประดแบบพ่วงท้ายรถแทรกรถเตอร์ขนาดเล็ก (39-50 แรงม้า) ปลูกแบบแคลวู โดยใช้หน่อที่ตัดแต่งยอดให้สม่ำเสมอให้มีความยาว 30-50 เซนติเมตร และมีการคัดน้ำหนักหน่อนอนขนาดที่ใกล้เคียงกันในช่วง 300 - 500 กรัม บรรจุหน่อได้ข้างละประมาณ 200 หน่อ เครื่องปลูกสับประดมีความสามารถในการทำงาน 0.63 ไร่ต่อชั่วโมง ที่ความเร็วขับเคลื่อน 0.28

เมตรต่อวินาที เปอร์เซ็นต์การปักหน่อ 96.05% หน่วยความอุ่น 72.02 องศาจากแนวระนาบ ความถี่การปักลูก 16.20 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้นเล็ก 34.8 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้นใหญ่ 105 เซนติเมตร อัตราการสื้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง 2.15 ลิตรต่อไร่ มีข้อจำกัดของขนาดหน่อที่โคนหน่อโคงมากไป จะมีติดขัดที่อุปกรณ์การป้อนหน่อ ซึ่งสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการคัดขนาดหน่อที่เหมาะสมก่อนดำเนินการปักลูกโดยใช้เครื่องปักลูก ทั้งนี้เกย์ตกรรที่จะซื้อเครื่องปักลูกสับประดมาใช้งานหรือรับจ้างภารมีพื้นที่การปักลูกสับประดมาไม่น้อยกว่า 58.47 ไร่/ปี เป็นเวลา 7 ปี จึงจะคุ้มต่อการซื้อรถแทรกเตอร์พร้อมพร้อมเครื่องปักลูกสับประดมาใช้งาน

การนำไปใช้ประโยชน์

1. ต้นแบบเครื่องปักลูกสับประดแบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ในระดับเกย์ตกรร อายุน้อย 1 แบบ พร้อมรายงานผลการค้นคว้าวิจัย
2. เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ลดต้นทุนการผลิตสับประด โดยคาดว่าเมื่อมีการนำเครื่องจักรกลเกย์ตกรรต้นแบบที่ได้จากการวิจัยและพัฒนานี้ไปใช้ จะช่วยลดต้นทุนการผลิตลงมากกว่าร้อยละ 10
3. ได้แบบแปลนของต้นแบบเครื่องปักลูกสับประดแบบพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ สำหรับถ่ายทอดให้แก่โรงงานผลิตเครื่องจักรกลเกย์ตกร หรือโรงงานผลิตสับประดะป่อง ไปพัฒนาและผลิตจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ต่อไป ได้แก่
 - 3.1 บริษัทคาวลิตี้ไพน์แอปเปิลโปรดักส์ จำกัด (QPP) ตั้งอยู่ที่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ผู้ผลิตสับประดะป่องส่งออกต่างประเทศ ได้ติดต่อขอแบบแปลนการสร้างเครื่องปักลูกสับประดฯ ไปผลิต
 - 3.2 บริษัทสยามอุตสาหกรรมเกย์ตอรอาหาร จำกัด (มหาชน) (TPC) ตั้งอยู่ที่ อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ผู้ผลิตแปรรูปสับประดะป่องส่งออกต่างประเทศ ได้ติดต่อขอแบบแปลนการสร้างเครื่องปักลูกสับประดฯ ไปผลิต
4. เมยแพร์ผลงานวิจัยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้แก่
 - 4.1 วารสารเกษตรศาสตร์ ฉบับเดือนเมษายน 2559
 - 4.2 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 21273 วันอังคาร 19 เมษายน 2559 วิทยาการ-เกษตร

ขอบคุณ

ขอบคุณศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรหนองคาย และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบูรณ์ กรมวิชาการเกษตร ที่ให้การสนับสนุนผลผลิตหน่อพันธุ์สับประด และสถานที่ทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ ขอบคุณศูนย์วิจัยเกษตรวิศวกรรมขอนแก่น สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร ที่ให้การสนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่มีส่วนช่วยสนับสนุนงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2553. สับປະຮດ. ກລຸ່ມສື່ອສົ່ງເສີມການເກຍຕຣ. ສ່ວນສົ່ງເສີມແລະເພຍແພຣກຣມສົ່ງເສີມການເກຍຕຣ. ສືບຄັນຈາກ: <http://www.doae.go.th/library/html/putsetakit/saparod.pdf>. [ພ.ຄ. 2553].

กรมศຸດກາກຣ. 2554. ສັບປະຮດແລະພລິຕກັນທີສັບປະຮດ. ສືບຄັນຈາກ: <http://www.dft.go.th> [ພ.ຄ. 2554]. ຜັນສົນຍົງເກຍຕຣສິນສມບັດ. 2554. ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຈັດຕັ້ງຄູນຍົງຈຽຍແລະພັກນາພັນຫຼືສັບປະຮດຈັງຫວັດປະຈວບຄົງຂັ້ນນີ້. ສຳນັກງານເກຍຕຣຈັງຫວັດປະຈວບຄົງຂັ້ນນີ້ກຣມສົ່ງເສີມການເກຍຕຣ.

ສຳນັກງານເຄຣຍຮູກໃກນເກຍຕຣ. 2555. ຊົ່ວໂມລາກາຣົລິຕສິນຄໍາເກຍຕຣ:ສັບປະຮດ. ສືບຄັນຈາກ:

http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=13577 [ພ.ຄ. 2556].

Seree Wongpichet. 1998. Design and Development of Pineapple Transplanter. Thesis (Ph.D.). Asian Institute of Technology. Thailand. 139 p.

Figure 10 Fill pineapples suckers time of planting

Figure 11 Entering suckers planting pineapples with 2 people labor

Figure 12 Pineapple Cultivation double rows in a row spacing of about 1 meter

Figure 13 Characteristics and drown out pineapples suckers through the tube

Figure 14 Research team Farmers and Operators joined a the demonstration at the Testing.

